

Hádanka o Sýrii: Jak by se mohla stát první válkou BRICS

 infokurýr.cz/n/2024/12/06/hadanka-o-syrii-jak-by-se-mohla-stat-prvni-vaalkou-brics

kurýr

6. prosince 2024

Globální většina by měla být v plné pohotovosti. Útok na Greater Idlibistan je součástí složité, síťové operace.

Časová osa vypráví příběh.

18. listopadu: Ronen Bar, šéf izraelské Shin Bet, se setkal s vedoucími MIT a turecké rozvědky.

25. listopadu: Šéf NATO Mark Rutte se setkal s tureckým sultánem Erdoganem.

26. listopadu: Salafističtí džihádisté z Hayat Tahrir al-Sham (HTS), dříve fronty Nusa, podporovaní tureckými zpravodajskými službami a mocnou koalicí Rent-a-Dihad zahájili bleskový útok na Aleppo.

Ofenzíva Rent-a-Jihadi má svůj původ v oblasti většího Idlibistánu.

Desetitisíce džihádistů se tam ukryly, jak předpokládala nyní prokázaná neúspěšná strategie Damašek-Moskva do roku 2020, kterou Turecko muselo neochotně přijmout. Rent-a-Jihadi mafie se skládá z desítek žoldáků, kteří uprchli z Turecka odkudkoli:

Ujgurové, Uzbekové, Tádžikové, Ukrajinci, dokonce i importy z ISIS-K.

Mluvčí iránského ministerstva zahraničí Esmail Baghaei začátkem tohoto týdne potvrdil, že salafi-džihádistickou ofenzívu koordinovaly USA a Izrael.

Baghaei nezmínil Turecko, ale zdůraznil, že teroristický útok přišel bezprostředně po dvou zásadních událostech: izraelském přijetí příměří s Hizballáhem, které už Tel Aviv porušil desítkykrát, a Netanjahuově veřejném obvinění syrského prezidenta Bašára al-

Asada, “ „zahrávání si s ohněm“ tím, že umožňuje přepravu vyspělých íránských raket a vojenského vybavení do Hizballáhu přes Sýrii.

Těsně před příměřím Tel Aviv prakticky zničil všechny komunikační linky mezi Sýrií a Libanonem. Netanjahu poté zdůraznil, že se nyní zaměřujeme na „íránskou hrozbu“, která je nezbytná pro zničení osy odporu.

Podle zdroje ze syrských speciálních služeb, který hovořil s RIA Novosti, sehráli ukrajinští poradci klíčovou roli při dobytí Aleppa – poskytovali bezpilotní letouny a americké satelitní navigační systémy a systémy elektronického boje a učili syrské kolaboranty a členy Turkestánské islámské strany, jak používat jejich systémy.

Komunikace Syrské arabské armády (SAA) byla těmito systémy elektronického boje zcela narušena: „Útočné skupiny a bezpilotní letouny byly vybaveny šifrovanými GPS zařízeními a široce využívaly AI, což umožnilo nasazení a navigaci útočných dronů a kamikadze dronů na velkou vzdálenost. .“

Mechanismus byl uveden do pohybu před měsíci. Kyjev uzavřel se salafisty jednoduchou dohodu: drony výměnou za sérii *takfiri* , které mají být použity v zástupné válce USA a NATO na Ukrajině proti Rusku.

Co vlastně Turecko chystá?

Praktická role Turecka v salafisticko-džihádistické ofenzivě ve Velkém Idlibistánu je zcela nejasná.

Ministr zahraničí Hakan Fidan, výrazně také bývalý šéf zpravodajských služeb, minulý víkend jakoukoli tureckou roli popřel. Nikdo – kromě sféry NATO – mu nevěří. Žádný salafistický džihádista na severozápadě Sýrie nemůže zapálit zápalku bez zeleného světla od turecké tajné služby – protože je financuje a vyzbrojuje systém Ankary.

Oficiální linií Turecka je podporovat syrskou – salafisticko-džihádistickou – „opozici“ jako celek, přičemž mírně lituje ofenzivy ve Velkém Idlibistánu. Opět klasická pojistka. Logickým závěrem však je, že Ankara možná právě pohřbila astanský proces – tím, že zradila své politické partnery Rusko a Írán.

Erdogan a Hakan Fidan dosud nedokázali vysvětlit celé západní Asii – a také globálnímu Jihu – jak mohla být tato sofistikovaná rent-a-džihádská operace řízena USA/Izraelem bez jakékoli znalosti Turecka.

A v případě, že by to byla past, Ankara prostě nemá žádnou suverénní pravomoc ji odsoudit.

Fakta ukazují, že se de facto otevřela nová fronta proti Íránu, že přístup USA/Izrael „rozděl a panuj“ má potenciál zcela zničit teheránsko-ankarskou alianci a že důležité ruské zdroje – převážně z leteckého sektoru – musí být stažen z Ukrajiny na podporu Damašku.

Není žádným tajemstvím: Ankara už léta touží ovládnout Aleppo – byť jen nepřímo, aby ho „stabilizovala“ pro ekonomiku (ve prospěch tureckých firem) a také umožnila návrat mnoha relativně bohatých uprchlíků z Aleppa, kteří jsou v současné době v Turecku. Paralelně je okupace Aleppa také americkým projektem: v tomto případě vážně oslabit osu odporu ve prospěch Tel Avivu.

Co je ještě nového: Sultan Erdogan – nyní partner BRICS – je opět v horkém křesle. Ještě horší: vůči dvěma důležitým členům BRICS. Moskva a Teherán očekávají spoustu podrobných vysvětlení. Není nic, co by Putin nenáviděl víc než otevřená zrada.

Erdogan převzal iniciativu a zavolal Putinovi – s obratem: zaměřil se na ekonomické vztahy mezi Ruskem a Tureckem. Po tsunami sankcí proti Rusku se Turecko stalo důležitým, privilegovaným mostem

mezi Moskvou a Západem. V Turecku jsou také významné ruské investice: plyn, jaderná energie, dovoz potravin. Oba aktéři vždy nahlíželi na válku v Sýrii v kontextu geoekonomiky.

Rent-a-džihádské davy na vzestupu

Fakta jsou nyní opět neúprosná. HTS, bývalá fronta Al-Nusra, možná není čistý ISIS, ale spíše turecký ISIS. Velitel Abu Mohammed al-Joulani, de facto emír ultraslabého rebrandu, opustil všechny varianty al-Káidy plus ISIS, aby vytvořil HTS. Velí řadě rent-a-džihádistů – většinou ze srdce země. A je favoritem tureckého MIT. Ergo, oblíbenec Izraele/NATO.

CIA/Pentagon, z nichž každá provozuje svou vlastní síť, vyzbrojila 21 z 28 syrských milicí, salafisty a další organizované tureckým MIT do jakési „národní žoldnéřské armády“ ve Velkém Idlibistánu, podle tureckého think-tanku SETA.

Syrský analytik Kevork Almassian odhalil, jak přísloveční „bývalí izraelští úředníci“ zásobovali gang ve Velkém Idlibistánu penězi, zbraněmi, municí a dokonce i zdravotnickým materiálem.

Bývalý plukovník izraelské armády Mordechai Kedar otevřeně přiznal, že podporuje „rebely“ s cílem „odstranit trojúhelník Hizballáh, Írán a Assad“. „Rebelové“ dokonce vyjádřili své přání „otevřít izraelská velvyslanectví v Damašku a Bejrútu“.

HTS je nejnovější inkarnací jedné z oblíbených hraček kolektivního Západu: „umírněných rebelů“ (pamatujete na Obamu/Hillary?), jejichž loajalita je téměř 100% k Ankaře. Nenávidí šíity a alavity – a provozují rozsáhlou vězeňskou síť.

Jsou to salafisté z HTS, kteří si vynutili kapitulaci Aleppa bez boje a natočili se před legendární citadelou. Od roku 2012 do roku 2016 se jen několika desítkám vojáků SAA podařilo úspěšně ubránit citadelu, i když byla zcela obklíčena.

Od začátku války v roce 2011 Damašek nikdy neutrpěl tak zničující porážku jako pád Aleppa. Irák zažil něco tragického v roce 2014 s pádem Mosulu. Je spravedlivé říci, že naprostá většina Syřanů je proti dohodě mezi Ruskem, Tureckem a Íránem z roku 2020, která zabránila osvobození Idlibu: velká strategická chyba.

Zhoršuje se to – protože problém vlastně začal v roce 2018, kdy Turci ani nebyli v Afrínu a osvobozování Hamá/Idlib bylo přerušeno ve prospěch osvobození předměstí Damašku. Odtud byly desetitisíce džihádistů přesunuty do Idlibu.

Když jsme dosáhli roku 2020, bylo již příliš pozdě: Idlib nebránil nikdo jiný než turecká armáda.

Pokud jde o Idlib, SAA se ukázala jako katastrofa, která spala na kolech. Neupgradoval svou obranu, neintegroval použití dronů, nepřipravil taktickou obranu proti FPV kamizake dronům a pozorovacím dronům a nepostaral se o četné zahraniční špiony. Není divu, že mafie Rent-a-Jihadi nenašla žádný odpor a během 48 hodin dobyla většinu Aleppa.

Po dohodě z roku 2020 Írán a proíránské síly opustily Sýrii, zejména provincie Aleppo a Idlib. Tyto sektory byly předány SAA. Pokud jde o ruské společnosti, které neměly žádný zvláštní zájem na sankcích za porušení západní blokády Damašku, byly místními klany, kmeny a rodinami poraženy.

Tentokrát bylo měsíce jasné, že HTS připravuje ofenzívu. Do Damašku byla zaslána varování. Syřané ale dohodě s Tureckem a obnoveným vztahům s arabskými státy důvěřovali. Velká chyba.

Pro Rusko z toho plynou minimálně dvě vážné lekce. Od nynějška, ať se stane cokoli, bude Moskva muset držet na uzdě tyto incestní – a zkorumpované – syrské sítě, aby skutečně bránila suverenitu země. A to, co se stalo v Idlibu, ukazuje, že válka proti banderistům v Kyjevě musí jít až do Dněstru a nezastavit se na hranicích Doněcké republiky.

Válka v ulicích – na křižovatce souvislostí

HTS a gangy Rent-a-Jihadi zatím příliš chyb nedělají. Snaží se obsadit všechny přístupové cesty do Aleppa, aby si vynutili další boje co nejdále od města, aby měli čas na úplné převzetí moci.

Válka v západní Asii se odehrává na ulicích. Buď s koňmi v poušti, nebo s toyotami. Moc se tam netěží a není tam bahno jako na Ukrajině. Takže válka v Sýrii je neustále v pohybu – a vždy v ulicích. HTS již využívá dálnici M4 z Idlibu a postupuje na úsecích důležité M5 z Aleppa do Damašku.

Mezitím se nastavuje kurz k protiofenzívě. Z Iráku dorazily desetitisíce šíitských, jezídských a křesťanských milicí z Kata'ib Hizballáhu, brigády Fatemiyoun a Hashd al-Shaabi (jednotky lidové mobilizace (PMU), které mají velké zkušenosti s bojem proti ISIS). severovýchodní přechod al-Bukamal dosáhl Sýrie.

25. divize/tygří síly váženého velitele Suhaila Al-Hassana, vlastně nejlepší syrské síly, postupují po boku kmenových milicí.

Sýrie je naprosto důležitý dopravní uzel – založený na starých Hedvábných stezkách. Pokud si kombinace USA a Izraele splní svůj věčný sen o změně režimu v Damašku, zablokují klíčový tranzitní bod Íránu do východního Středomoří.

Také by umožnily/donutily Katar, aby konečně postavil plynovod, který bude zásobovat Evropu zemním plynem přes Sýrii, což je jeden z Brzezinského gambitů, jak nahradit ruský zemní plyn – a dokumentaci, kterou jsem již podrobně zkoumal před 12 lety.

Americká taktika hlubokého státu není úplně nová: snaží se odvrátit pozornost Ruska zaměřením se na Sýrii, zatahováním Moskvy a snižováním tlaku na Ukrajinu, to vše v předvečer podpisu velmi vážné komplexní dohody o strategickém partnerství mezi Ruskem a Íránem.

Pro USA to ale komplikují faktory. Saúdská Arábie, vášnivý zastánce teroru na počátku války v Sýrii, změnila svou politiku poté, co Rusko v roce 2015 zasáhlo. A nyní je Rijád také – stále nerozhodnutým – partnerem BRICS. Saúdská Arábie, Egypt a Spojené arabské emiráty podporují Asada proti násilníkům z HTS.

Sýrie je naprosto zásadní pro celkovou ruskou západoasijsko-africkou strategii. Damašek je klíčovou ruskou spojnicí s Afrikou – kde Moskva de facto nasazuje veškerou svou globální moc, jak jsem nedávno pozoroval v Jižní Africe, s některými zajímavými doplňky v podobě de facto protisankcí proti západním oligarchům, jejichž pozice po celé Africe se stávají stále rozšířenější být podkopávány.

Členové BRICS Rusko a Írán nemají na výběr: musí vyřešit nekompetentnost Damašku a SAA všemi nezbytnými prostředky, aby si mohli zachovat přístup do východního Středomoří, Libanonu, Iráku a dále. To znamená velmi vážný krok: Rusko stahuje důležité zdroje z bojů v Novorossii, aby si udrželo relativně suverénní Sýrii.

Náměsíčník do první války BRICS

V současnosti se zdá, že SAA zřídila ve vesnicích severně od Hamy stále křehkou obrannou linii. Z Íránu přijel pomoci legendární generál Džavád Ghaffari, bývalá dvojka generála Soleimaniho, specialista na všechny oblasti protiterorismu. Mimochodem, do Idlibu se chtěl dostat v roce 2020. Proto Asad požadoval, aby odešel; Damašek se rozhodl válku zmrazit. Nyní věci vypadají úplně jinak.

Rent-a-Jihadi/NATO mafie ve Velkém Idlibistánu nemá vůbec žádnou protivzdušnou obranu. Nyní jsou pod téměř neustálým útokem ruských/syrských letadel.

Situace v Aleppu je dramatická. Teroristické gangy vedené HTS ovládají prakticky celou červenou zónu a těch pár sektorů, které ještě nebyly dobyty, je v obležení. Postupují také na frontě Aleppo-Raqqa, ale také Kurdové podporovaní USA: To znamená postup NATO. V poušti je děsivé ticho.

Ruská armáda měla v Aleppu jen 120 lidí. Ti, kteří přežili, jsou pryč. Co bude s Ruskem dál? Nejlepším možným střednědobým scénářem by bylo zaměřit se na Lattakii, naučit syrské vojáky bojovat ruským způsobem a vést je k tomu, jak správně osvobodit vlastní zemi.

Okamžitým krokem je uznat hrozné důsledky poskytnutí bezpečného útočiště desítkám tisíc teroristů v Greater Idlibistánu v roce 2020.

Dalším krokem je plně pochopit, že pokud Moskva vyjedná s NATO nějaký druh Minsku-3 – což je v podstatě to, co by Trump prosazoval –, Kyjev se stane Idlibem 2.0. A banderistické gangy zajistí, že v rámci Ruské federace bude nové – padlé – Aleppo.

Globální většina by měla být v plné pohotovosti. Útok na Greater Idlibistan je součástí složitě, propojené operace – s chaosem jako preferovaným nástrojem –, jejímž cílem je obrátit západní Asii vzhůru nohama a doslova ji zapálit. To by mohlo přerůst v první válku BRICS.

Pepe Escobar

